

بزم غمناهی او باد سامانم : خدای ره او دل و جانم

مناجات در طلب عشق و محبت

ای خدایا کی چو ده دلان : باشم از زمره فسرده دلان

بگرم از فسرده کی خواست : حال ازین قصه ام که گوئی

ببغضم عشق باشم فسرده : مانده حیران نه زنده نه مرده

باشند از سبب فسرده کیم : به زان فسرده کسیت مروت کیم

شده جانم ز سبب ستمار : دلم از سبب ستمی بود ستمار

دلم از سبب تنبلی شده : دلمنی مهر سبب سبب شده

بندر عشق خود فلکن بدلم : تخم مهری فتان آید کلم

مهر خود دارد در دمان مرا : سوز خود بخشد چون کبریا

در درون آتش خودم افروز : چون چراغم با آتش خود سوز

کین چراغ درون زده اندوزم : ده کل آتشین زده اندوزم

تا چو آتش سبب قرار از من : دو در عشق خود سبب قرار از من

ز آتش

ز آتش غم رسان مقصودم : بنواز و بسوز چون مردم
 وار در یوتنه افشود و نیاز : چون زر و آتش بسوز و گذار
 در حسرت حضور بارم ده : فی صفت نالهائی زارم ده
 سینه از آتش غم افروز : شمع سان سوز و گریه ام نوز
 تکه عسک سان بسوزم : شعله شوق ساز شمع و لم
 ساز در کومه غم منزل : یاد غیر خود هم میر از دل
 بنما خویش از برده چو گل : شورم از دل برار چون با میل
 بر حکم بجز لاله و اعظم نه : از تماشائی کل فرا غم ده
 و آن غم ساز لاله با غم : لاله بان دل کن از و اعظم
 آتش افکن چو گل بخورم : کرده هسته نشان زد امن
 سوسنی عشق خودم ره بنمای : سبزم از سید یکا خورشید
 تاب تویم چه از نو و کس : خاطر من به چه بند مکن
 جاوه چو کیش و در زلف و خنار : بسب از جان بشکایت و قرار

از لب غسل زهن من شو آتش افروزه زهر من شو

تمت تمام شد
فوائد اخبار

بسم الله الرحمن الرحيم و تمم بالخرز

بناخونکه گفستی سپاس درود: که در فن طاست این قطعها

نواید نموده نام هر حرف از آن در دریا سی حکمت در بی

بیا یکدم امی بخت فرخنده که فرخنده کی در تو بنویسد

بمغم خبان کن از آن بیشتر که آزار جعی سویم آمدند

که تمام این نسخه و تقریب نواید رسام خلق خدا را

غرض از طب و خراجه است که بنوازی پس بی رضا

حفظ صحبت کی از آن باشد دیگر می دفع علت مرضا

یا دیگر از من که میخواهی که گشتی در علاج تو و نما

دفع هر علتی بقید منکین حفظ صحبت بمنزل مضرمان

خلط حار است زان یکی است که بود گرم تر زبان